

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. Het abonnemēt voor 3 maanden is f 3,00; voor de buitensteden f 3,50; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG, 28 NOVEMBER.

Advertentien van acht regels en daar beneden worden tegen f 1,75 geplaatst; meer dan acht regels tegen 20 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents per gelijgt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 27 November.

Er doet zich nog de vraag op, welke de onmiddellijke gevolgen zullen zijn van de inlijving van Krakau in Oostenrijk; en daarop is niet met zekerheid te antwoorden. Intusschen het is niet waarschijnlijk, dat zij aanleiding zal geven tot oorlog; de Noordsche mogendheden hebben een te gunstig oogenblik gekozen, dan dat zij gewapende protestatiën van Engeland of Frankrijk zouden behoeven te vrezen.

Er opent zich hier een wijd veld tot gissingen, want ongetwijfeld geeft de verdeeldheid tusschen Engeland en Frankrijk aanleiding tot velerlei politieke intriges.

Wat Frankrijk aangaat, men heeft reden, om te vermoeden, dat Lodewijk Philips de toestemming der drie mogendheden tot het huwelijk van den hertog van Montpensier heeft verkregen tegen de belofte, dat hij bij de inlijving van Krakau de oogen zoude sluiten. In dit geval zullen de mogendheden het den Koning der Franschen niet kwalijk nemen, dat hij, om de publieke opinie van zijn volk te bevredigen, zijne dagbladen een oorlogzuchtigen toon laat aanslaan, het ministerie protesten laat teekenen, en andere demonstratiën van vijandigen aard laat aanvangen. Dat vermoeden wordt versterkt, door de houding, welke de *Constitutionnel*; het blad van den heer Thiers, plotseling heeft aangenomen. De heer Thiers, die gedurende eenige jaren de vereeniging met Engeland heeft getekeld, doet nu eensklaps zijn blad ten strijde trekken, om eene aansluiting met Engeland *quand même* aan te bevelen. Men moet er uit afleiden, dat er een vadder onder het gras ligt, welke het ministerie Guizot doodelijk zoude kunnen vergiftigen. Inderdaad, als het hof der Tuileriën verbindtenissen heeft te houden jegens de Noordsche Mogendheden, dan werkt de verhouding met Engeland het ministerie Guizot in de hand tot zijn behoud. Want daar het niet gevoeglijk de vereeniging met Engeland zoude kunnen hersellen, vindt het tevens in de verdeeldheid een geschikt voorwendsel, om het verzet tegen de inlijving van Krakau bij eene eenvoudige protestatie te laten. Niemand toch kan van hetzelfde vergen, dat het Frankrijk wage aan een oorlog tegen al de groote Mogendheden van Europa. Wil derhalve de heer Thiers den heer Guizot omverwerpen, dan moet hij aanvangen, met eene aansluiting aan Engeland, aan te prediken.

De houding van het Fransche hof zal in alle geval veel afhangen van die van lord Palmerston. Welke rol zijn Lordschap zal spelen is nog moeilijker te gissen; want indien het mogelijk is, dat Lodewijk Philips zich gebonden heeft tot een lijdelijk aanzien bij de inlijving van Krakau; het is nog waarschijnlijker, dat Lord Palmerston er de hand in gehad heeft, om Frankrijk te bemoeijlijken. Als men op den voorgrond stelt, dat Engeland nooit zijne oorlogskrachten in beweging brengt, of er moet bij te verdienen zijn; dan is het duidelijk, dat een oorlog van Engeland met de drie Mogendheden volstrekt onmogelijk is. Want Manchester heeft niet het minste nadeel te lijden van de inlijving van Krakau, en een oorlog, te dier oorzaak, zou de fabrickanten alles behalve bevoordeelen.

Maar van den anderen kant zou aan Engeland niets voordeeliger zijn, dan Frankrijk te zien staan in vijan-

dige houding tegenover de hoven van het vaste land. En daarom ook kan men verzekerd zijn, dat Lord Palmerston niets onbeproefd zal laten, om Frankrijk op dat terrein te brengen. Want als de Franschen eenmaal dien weg zullen hebben ingeslagen, dan is hun de vereeniging met Engeland zoo onmisbaar, dat zij die tot elken prijs zullen moeten koopen; Lord Palmerston zal dan de voorwaarden kunnen voorschrijven.

Men zou bijna gissen, dat zijn Lordschap reeds werkzaam is, om dat doel te bereiken. Althans het is opmerkelijk, dat de protestatie van Lord Palmerston gelijktijdig is met het artikel van den heer Thiers, en dit is vooral daarom opmerkelijk, omdat Lord Palmerston en de heer Thiers niet zeer lang geleden openlijk politieke vrienden zijn geworden, na gedurende vele jaren elkander vijandig geweest te zijn. De opinie van den *Constitutionnel* zoude daarom wel door het *foreign-office* van Londen kunnen zijn aangegeven; te meer, omdat de heer Thiers bekend staat, als aan geen beginselen te hechten, wanneer hij eenen ministerieelen zetel in het verschieft heeft; en dat deze met de zaak in verband staat, hebben wij boven gezegd. Op die wijze zoude Lord Palmerston eene toenadering van Frankrijk bewerkt krijgen, met behoud zijner personeel; maar dan zoude, in zijne plaats, wellicht de heer Guizot kunnen vallen. Men ziet daaruit, hoe de zaak van Krakau den wederzijdschen toestand van Engeland en Frankrijk heeft veranderd. De kwestie kan grootendeels zich bepalen bij een tweestrijd tusschen de beide ministers, en het zal te bezien staan, of het vernuft van den heer Guizot de moeilijkheden, welke Lord Palmerston, met behulp van den heer Thiers, hem in den weg werpt, zal weten te boven komen.

Intusschen, de val van den heer Guizot en de opkomst van den heer Thiers zouden Lodewijk Philips in zijne verbindtenissen niet dwarsboomen. Niet het minste. Hij zou te juist daardoor misschien des te beter kunnen verzekeren en er te gelijktijdig dit bij winnen, dat de breuk met Engeland werd uit den weg geruimd. Het hof van Frankrijk is gewoon den heer Thiers te bezigen, als moet worden tot stand gebracht datgene, wat andere ministers niet durven of niet kunnen.

De zaak van Krakau, welke edelmoedige harten warm maakt, is evenwel niet van dien aard, dat de oorlogsdemonstratiën verwezenlijking zullen erlangen. Engeland en Frankrijk hebben daarbij te veel te verliezen. Het krijgsrumoer zou alleen kunnen dienen, om de publieke opinie te bevredigen; maar tevens om eene aansluiting met Engeland noodzakelijk en daardoor gemakkelijk te maken. Opgewonden gemoeieren zijn bereid tot opofferingen. Maar dat doel eenmaal bereikt zijnde, dan kan het hof, als het wil, de gelegenheid vinden, om de gemoeieren te bekoelen; want oorlog kost geld en pijnigt alle takken van bestaan; Krakau is dan een *fait accompli*, en de *entente cordiale* herrezen.

Dan, wij herhalen, wat wij bij den aanvang gezegd hebben, het is niet mogelijk te voorspellen, wat er zal geboren worden uit de knoeierijen, welke de diplomatie op dit oogenblik in beweging brengen. Al wat wij hebben aangevoerd is slechts gissing, welke door de eerste gebeurtenis de beste kan worden omvergeworpen. Indien wij ons daarin hebben verdiept, dan was het om deze

twee redenen: van den eenen kant, omdat wij daarmede den toestand der partijen konden schetsen met de intriges, die in het spel zijn; en van den anderen kant aantoonen, dat er weinig gevaar bestaat voor een Europeeschen oorlog.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

AMSTERDAM, 27 November.

Men leest in de *Nieuwe Rotterdamse Courant* van heden:

„Met verwondering ziet de redactie van de *Nieuwe Rotterdamse Courant*, in de brieven van den Grijnsaard, geplaatst in een *Burger* van eergisteren, dat de schrijver zegt hare medewerking tot zijn plan verkregen te hebben. Zij is den schrijver dankbaar voor al het goede, dat hij van haar blad zegt; zij is echter niet gewoon, stukken daarin op te nemen, die zij niet geheel kent. Aan dat stelsel is zij, ook ten zijnen aanzien getrouw gebleven. Verschillende der brieven, zijn haar toegezonden. Zij weigerde echter de plaatsing, alvorens zij ze allen zou hebben gelezen. Daarop maakte de schrijver zich bekend en volgde een mondgesprek van hem, met de redactie. Deze deed hem nogmaals haar stelsel mede, en wees hem zelfs, in een der brieven eene stelling aan, die zij niet beamen en niet plaatsen kon. Ook naderhand ontving zij het vervolg der brieven niet, en heeft derhalve geen er van in haar blad doen opnemen.

GRAVENHAGE 26 November. Z. M. de koning is in den afgelopen nacht van hier naar het Loo vertrokken en wordt morgen avond terug verwacht.

Z. M. heeft, bij zijn jongst verblijf op het kasteel van Vaeshartelt in Limburg, voor de armen der gemeente Meeressen, waaronder dat kasteel behoort, een som van f 500 gelaten.

H. K. H. Mevrouw de Prinses van Oranje heeft hare reis naar Weimar, den 19 dezer over Donauwörth voortgezet.

Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden verlaat heden deszelfs buitenverblijf het Huis ter Paauw en be trekt zijn Hotel alhier.

Gisteren avond is alhier gearriveerd, H. K. H. Mevrouw de Prinses Carolina van Hessen Kassel, en afgestapt aan het paleis in het Noordeinde.

Gisteren middag heeft Z. Exc. de Minister van Buitenlandsche zaken een groot diner gegeven, hetwelk met de tegenwoordigheid van Z. M. den koning ver eerd werd.

Gisteren avond is het vijftigjarig bestaan van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, alhier plechtig gevierd. De Heer Mr. L. Metman als voorzitter, opende de vergadering met eene toepasselijke rede. De Heer Meppen droeg eene humoristische rede voor over het Gezond-verstand, en de Heer S. J. van den Bergh een gedicht, waarvan de bijeenkomst van den avond het onderwerp uitmaakte.

MIDDELBURG, 25 Nov. Te Vlissingen meent men zich te mogen verheugen met de tijding, dat Z. K. H. Prins Hendrik, na volbragten zeeltocht, binnen eenige dagen aldaar zal binnenloopen, en dat het fregat de *Prins van Oranje* in die vesting zal overwinteren. (M. C.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 25 Nov. De Infante Isabella Ferdinanda van Bourbon is eergisteren van Brussel hier aangekomen, om hare nicht, de hertogin van Montpensier, een bezoek te brengen.

Gisteren morgen heeft de hertogin een langdurig gesprek gehad met den heer Thiers.

Een koerier, die eergisteren van Londen is aangekomen, heeft de tijding medegebragt, dat Lord Pal-

merston in de stelligste bewoordingen had geprotesteerd tegen de acte, krachtens welke Oostenrijk dezer dagen het gebied van de stad Krakau en haar grondgebied.

Het schijnt zeker te zijn, dat de belofte, die van de tribune van de Kamer der Afgevaardigden door het ministerie is gedaan, van een Franschen consul naar Warschau te zenden, de eerste aanleidende oorzaak is geweest tot de acte, waartegen thans Engeland heeft geprotesteerd. (Presse.)

— Graaf Rossi, gezant van Frankrijk bij den H. Stoel, is op zijne terugreis naar Rome te Marseille afgestapt.

— Men verzekert, dat tot de beloften, die onder anderen aan den bey van Tunis gedaan zijn, en welke eerbij van wege de Europeesche diplomatie zullen verwezenlijkt worden, ook behoort, dat hem, in plaats van den titel van Bey dien van Koning van Tunis zal gegeven worden.

Met betrekking tot de voorstelling van den Bey aan de koninklijke familie verneemt men, dat de gezant van de verhevene Porte zijne aanspraak wilde doen gelden om Z. H. aan den Koning voor te stellen, gelijk hij zulkshijns het bezoek van Ibrahim Pacha had gedaan. Ditmaal heeft men echter dezen eisch van Suleyman-Pacha niet kunnen inwilligen, vermits Frankrijk sinds vele eeuwen met de Bays van Tunis in onmiddellijke gemeenschap zijnde, en reeds onderscheidene malen overeenkomsten en tractaten met hen gesloten hebben, den tegenwoordigen Bey als een soevereinen vorst beschouwt. Ook doet men den Bey overal dezelfde eerbewijzingen aan, als die men gewoon is, aan regerende vorsten te betoonen.

— De heer De la Roche Jacquelin deelt aan de Univers den brief van den minister van binnenlandsche zaken mede, inhoudende het weigerend antwoord op zijne aanvraag, om een loterij van eenige miljoenen francs op te rigten, ten behoeve der noodlijdenden van de Loire. Hij benutigt deze gelegenheid, om de periodieke pers zijnen dank te betuigen voor de welwillendheid, welke alle dagbladen, aan welke kleur of opinie ook, jegens zijn plan hadden den dag gelegd.

— De *Courrier d'Indre-et-Loire* van den 22 November, geeft een uitvoerig bericht van vrij ernstige ondergeschiktheid, welke den vorigen dag te Tours had plaats gehad. De morgen van dien dag waren dreigende plakkaten op verschillende plaatsen, vooral in de nabijheid van de graanmarkt, aangeplakt geweest, welke de regering had doen verdwijnen. De markt begon en vertoond aanvankelijk niets ongewoons; alleen ontwaarde men verschillende zamenscholingen van vrouwen bij uel ingang der heuvels. Eerst ten vier ure, toen de commissaris het plein wilde onttruimen, zag men eenige jonge heden post vatten bij de nog ter markt voorhandene zakken koren. Zij werden aangemaand zich te verwijderen, doch weigerden halstarrig en verklaarden alleen voor het geweld te zullen zwichten. »Was hun voorneemen, vraagt de *Courrier*, »zich tegen de opruining te verzetten van het koren, dat nog aan de markt was? Wij weten het niet; maar zoo veel is zeker, dat door hun roeroer de vrouwen in beweging werden gebracht, en dat zij gezamenlijk zich feitelijk tegen de autoriteit vergrepen. Troepen verschenen nu ter plaatse der zamenscholingen; het volk werd met deze handgemeen; van beide zijden werden verscheidene ernstig gekwetst; dien ganschen avond hield deze onstuimigheid aan; doch met den volgenden morgen scheen alles met de gevangenneming van ettelijke der aanvoerders afgelopen te zijn.

MADRID, 19 Nov. Heden, ter gelegenheid van het feest der Koningin, heeft op het hof de handkus plaats gehad. Deze plegtigheid is zeer luisterrijk geweest; nooit heeft men grooter toevloed waargenomen om hulde te brengen aan de Koningin, die dagelijks vorderingen maakt in de genegeheid, die het volk haar toedraagt. Er zal een familie diner op het paleis gegeven worden.

Aller gemoederen hielden zich met de verkiezingen bezig, en men geloof, dat de kandidaten der behoudende partij den meesten kans hebben; ten minste de tijdingen uit de provincien zijn meest alle in dien geest.

LISSABON, 16 November. Volgens de laatste berigten waren H. H. MM. nog te Belem. Zij vertrouwden volkomen op den moed en de trouw der troepen en dachten er volstrekt niet aan, om aan boord van een vaartuig van het Engelsch eskader de wijk te nemen, zoo als sommige buitenlandsche dagbladen gemeld hebben.

— Tot nog toe heeft men geen bericht van eenig zamen treffen tusschen de beide legers. De berigten aangaande de bewegingen der troepen, zijn overigens zeer uiteenloopend en verward. Ook de sterkte der beide legers wordt zeer verschillend opgegeven.

Volgens de laatste depêchen van Saldanha, was deze veldheer naar Santarem opgerukt, van waar de opstandelingen, op het naderen der koninklijke troepen, in alle richtingen teruggetrokken. In die overhaaste vlucht zou het opperhoofd der rebellen zoo ver vooruit zijn gesnel,

dat het grootst gedeelte zijner troepen hem zou verlaten hebben. Men zegt, dat een aantal guerillas zijn voorbeeld gevolgd hebben. Das Antas, die geene artillerie bezit, heeft het niet raadzaam geacht, in het veld te blijven en met onversaagdheid een vijand af te wachten, die van verscheidene wel bezette batterijen voorzien is.

De generaal Schwalbach, die den 7 met het bombardement van Evora een aanvang moest maken, is van denkbeeld veranderd, en nadat hij eenige dagen de gevolgen zijner bedreiging had afgewacht, heeft hij het beleg opgebroken, om Das Antas te vervolgen en hem de gemeenschap en den toevoer van levensmiddelen af te snijden. Graaf Bomfin beweegt zich met zijn legerkorps insgelijks in de rigting van Santarem, ten einde zich met het voornaamste deel van het leger der opstandelingen te vereenigen. Intusschen gaat Sa da Baudaira onophoudelijk voort met het vervolgen van den baron Casal, die zich nog altijd met zijne 600 man op een genoegzamen afstand bevindt, om niet door hem bereikt te kunnen worden.

Men weet niet wat er van den burggraaf Vinhaez geworden is, die over een detachement koninklijke troepen het bevel voert. Hij is geheel van het oorlogstooneel verdwenen. Men geloof, dat hij zich naar zijne landgoederen in Tra-los-Montes heeft begeven.

De kolonel Wijlde is te Lissabon teruggekomen. Hij is door Saldanha, alsmede door de generaals der opstandelingen op eene uitstekende wijze ontvangen. Het doel zijner zending is voor ieder nog een geheim.

De *Diario* van den 16 bevat een Koninklijk dekreet waarbij elk, die weigeren mogt, een bankbiljet van Lissabon als geld aan te nemen, met de straf van verbanning wordt bedreigd. Het vaststellen van eene betaling in spetie, of het betalen van eene mindere waarde voor de bankbiljetten dan deze werkelijk bezitten, zal met dezelfde straf worden geboet. Alle dergelijke overeenkomsten, zelfs die, welke vóór de uitvaardiging van het dekreet getroffen zijn, worden beschouwd als nul en van geene waarde. Dit dekreet heeft eene algemeene ontevredenheid onder de handelaren, en inzonderheid onder de vreemde kooplieden verwekt.

De tijding betrekkelijk het fregat *Amérique*, dat, den sluitboom van de haven van Oporto willende forceren, door de artillerie dier stad van zijne masten zou zijn beroofd, wordt niet bevestigd. De *Amérique* is te Corogna aangekomen, en het is zeker, dat dit vaartuig geene demonstratie tegen Oporto heeft beproefd.

ENGELAND.

LONDEN, 23 Nov. Ons dagblad de *Times* vond, op het vernemen van de tijding, dat de republiek Krakau door de Noordsche Mogendheden zou worden vernietigd, niets beters te doen, dan het Fransch gouvernement te beschuldigen van aan deze daad van willekeur medeplichtig te zijn. Men kent echter de gewoonten van de *Times* te wel, om dat blad niet in staat te achten, zulk eene zonderlinge stelling, tegen wie het ook zij, te verdedigen. Nadat het Toryblad echter de krachtige artikelen van het *Journal des Débats* en de *Epoque* gelezen heeft, is het zoo opregt geweest van te bekennen, gedwaald te hebben. Dit is eene bekentenis, waarvan wij aanteekening moeten houden. Thans bevat de *Times* de volgende regelen, waaruit men teregt zou kunnen afleiden, dat het kabinet van St. James er niet afkeerig van is, zich betreffende de aangelegenheid van Krakau bij Frankrijk aan te sluiten.

»Men zal het zeker wel onmogelijk achten, dat een oogenblikkelijk geschil, gelijk dat, hetwelk uit de Spaansche huwelijken voortvloeide, betrekkingen tusschen twee landen zou afsnijden, welke op de ware grondslagen van hun staatkundig bestaan en maatschappelijke behoeften gegrond zijn. Een minister van Engeland of Frankrijk zou zich van zijnen plicht jegens het volk en de kroon, die hij dient, zeer kwalijk kwijten, indien hij al de punten, waaromtrent beide mogendheden overeenstemmen, opofferde om het ééne punt, waarin zij verschillen. Juist de gebeurtenis van Krakau's vernietiging is een doorslaand bewijs van het gebruik, dat andere mogendheden van onze verschillen kunnen maken; maar die verschillen liggen, het strekt ons tot voldoening dit te vinden, niet zoo diep, om de kracht te verdooven of te verzwakken, welke in de verontwaardiging ademende verhoogen gelegen is, waarmede de Engelsche en Fransche regeringen gereed zijn, en moeten zijn, om zulk eene schending van het Europeesche staatsrecht te treffen.

»De geloofwaardigste organen van den heer Guizot bevatten eene meening en eene protestatie aangaande de uitdijging van de republiek Krakau, die even vast beraden zijn als de onze, en in weerwil van de verdeeldheid, die er ook in een ander punt tusschen de beide kabinetten van Frankrijk en Engeland mogt bestaan, kunnen wij ons slechts verheugen van te zien, dat zulk eene gebeurtenis hun aan hunne gemeenschappelijke regten en plichten herinnerd heeft.» En verder: »Wij zijn overtuigd, dat allen, die den vrede van Europa wenschen, zich zullen verheugen, wanneer zij vernemen, dat de invloed van Frankrijk te gelijk met de onze zal worden uitgeoefend.»

— Nog leest men in de *Times*: »Men heeft ons verzocht, het berigt tegen te spreken, dat gisteren in verscheidene ochtendbladen is verschenen, wegens de terugroeping van den Franschen gezant. De graaf van St. Aulaire wordt binnen kort alhier verwacht, om zijne diplomatische functien weder op te vatten.»

Ook het Fransche *Journal des Débats* wederspreekt de tijding van de *Morning-Chronicle* op eene stellige wijze. en bevestigt de nadere opgave van de *Times*, betreffende de terugkomst van den Franschen gezant aan het kabinet van St. James.

Dit belangrijk berigt, in verband gebracht met den bezadigden toon van den *Times* jegens Frankrijk, schijnt aan eene toenadering der beide Mogendheden, na het gebeurde met Krakau, te moeten doen gelooven. De *Times* bevat berigten uit Parijs, waarin verzekerd wordt, dat koning Lodewijk Philips niet ongenegen zou zijn, om zijne laatst gehoudene staatkundige gedragslijn omtrent Spanje te wijzigen, ten minste het portefeuille van den heer Guizot aan eenen anderen staatsman op te dragen.

— Men leest in den *Morning-Post*: »Men verzekert ons, dat er order is gegeven vóór het vertrek van het hof naar het eiland Wight, om onmiddellijk de vertrekken van het kasteel Windsor in gereedheid te brengen, voor in geval de Koningin van Portugal en de Koning, die een volle neef is van Prins Albert, het raadzaam mogten achten, de Engelsche gastvrijheid in te roepen. Ook zijn er toebereidselen gemaakt om de vier zonen en de twee dochters van H. H. MM. te ontvangen, die hoogstwaarschijnlijk hunne doorluchtige ouders op deze gedwongen reis zullen vergezellen. Men voegt er bij, dat de geheimzinnige zending van den kolonel Wijlde, die het onderwerp van zoo veel gissingen is geweest, geen ander doel heeft, dan aan de koninklijke familie van Portugal deze schuilplaats in Engeland aan te bieden.

De hevige storm, welke den 11 November op het eiland Cuba heeft gewoed, is mede op de kusten van het schier-eiland Florida gevoeld, en heeft ook aldaar zeer groote verwoestingen aangerigt. Ook het nabijgelegen eiland Key-West deelde hier in; alle huizen, een zstal uitgenomen, zijn omver geworpen, en aan de eigendommen der regering is eene schade van 300,000 dollars toegebracht. Ongeveer 20 schepen werden op de rotsen geworpen en geheel of gedeeltelijk verbrijzeld; men begroot het aantal menschen, die door deze ramp het leven verloren hebben, op ruim 20.

Men heeft, naar luid der Fransche dagbladen, geruststellende berigten aangaande de kwestie van La Plata. Volgens de *Presse* kan dezelve als geheel afgehandeld worden beschouwd.

Men weet, dat de zending van den heer Hood niet terstond dat resultaat heeft opgeleverd, hetwelk men er van moest verwachten, dewijl de heer Deffaudis geweigerd heeft, het artikel van het tractaat aan te nemen, volgens hetwelk de opheffing van het embargo van Buenos-Ayres, het weder binnenrukken der troepen op het grondgebied van het Bondgenootschap en de ontwapening der vreemdelingen van Montevideo oogenblikkelijk moesten plaats hebben.

Dit laatste beletsel tegen het herstel van den vrede is dezer dagen door den minister van buitenlandsche zaken in Frankrijk opgeheven, daar deze den heer Deffaudis zal gelasten, het traktaat te ondertekenen, zóó als het door den heer Hood, van wege Frankrijk en Engeland, is voorgesteld, en zoo als het door Rosas, Oribo en de opperhoofden van Montevideo is aangenomen.

De berigten uit Indië, door de Engelsche bladen medegedeeld, en waarvan wij tot heden toe slechts een kort overzicht hebben medegedeeld, hebben te Londen eene groote bezorgdheid verwekt. Cachemire, Nepaul, en het koninkrijk Lahore verkeeren in volslagen regeringloosheid, en het Engelsch leger zal zich in de noodzakelijkheid bevinden, op nieuw een veldtocht te openen, vermits de veldslagen van het laatste jaargetijde tot geen bepaalde uitkomst hebben geleid.

Te Lahore vernielen de verschillende partijen elkander met eene ongehoorde verwoedheid. De vijanden der Koningin-moeder hebben haren beschermeling om het leven laten brengen. Om zich hierover te wreken, heeft deze een opstand verwekt, waarin het graauw den eersten minister, zijne zonen, zijn broeder, zijne neven, alsmede een honderdtal andere min of meer aanzienlijke personen van den staat heeft vermoord. Het was eene vreeselijke slagting.

Gholab-Sing is van zijnen kant mede niet zonder vrees in het onafhankelijk gebied, waarin sir Henry Hardinge hem had geplaatst. Hij ziet zich door eene vreeselijke zamenzwering bedreigd, en hij heeft zich aan het hoofd der troepen moeten stellen, om tegen de rebellen op te trekken. In één woord, alles is niets dan wanorde, verwarring, en bloedige regeringloosheid in dat gedeelte van Indië, en welligt zal de besmetting allengs naar die provincien overslaan, welke tot hiertoe rustig gebleven waren.

& Comp., Nieuw Point Libourne, Coutis Corbet, BENL., LM. 5, AB." en eenige gemerkt »Bordeaux."

PHURLESTONE, 23 November. Een schip, vermoedelijk Hollandsch, komende van Bordeaux, geladen met wijn en fruit, is alhier op strand aangedreven en verbrijzeld; de kwipaasje is daarbij omgekomen of heeft op zee het schip verlaten; eenige kisten zijn alhier aangespoeld, waarvan sommigen gemerkt zijn als volgt: »P. DEEAA & Co., N. Propre Eibourne — J. P. JP JP JP. Jaques Partheau, 1 kwart kist, No. 5, het deksel van een kist, gemerkt Fragre CCOOE S & F. Medoc Pse Deludon Lamore A. A." (Vermoedelijk hetzelfde schip als van Plymouth wordt gemeld).

MENGELWERK.

(Vervolg der mededeelingen aan den Heer N. N., in antwoord op zijne vraag: »of onze letterkunde tegenwoordig nog eenig belangrijk nieuws oplevert?")

Vertooven wij eene wijle bij elk dezer drie punten, — hetgeen wij te veiliger zullen kunnen doen, zonder gevaar te loopen van in eene ouwerwetsche, langwijlige, roegmatig in drie decelen gesplitste Verhandeling te vervallen, daar wij het omtrent de grondslagen, waarop mijne stelling berust: dat in onze dagen eenig litterair leven bij ons volk te veronderstellen of daarvan te verwachten, eene anomalie is, volkomen eeps zijn, en wij dus slechts uit die grondslagen de gevolgtrekkingen hebben af te leiden, welke mijne stelling moeten staven:

Of zouden wij het daaromtrent niet eens zijn, dat het nationaal gevoel zachtken is ingesluimerd, en het eertijds zoo krachtige volk tot eene doffe lusteloosheid is ontzenuwd? — Maar hoef ik het volk lusteloos en sluimerziek; gij noemt het een sullen paaij en haalt het de slaapmuts tot 'over de ooren! Of vershallen wij daarin, dat ik, om dat volk op de been te houden, sterk opwekkende prikkels noodzakelijk acht; gij daarentegen zachte stovingen daartoe volbrengt? — Maar dan moest gij niet weten, dat de prikkel aan den graad van prikkelbaarheid gegeven wordt — moet zijn. Of deelt gij mijne meening niet, dat het uitfluiten en uitjouwen eener ongenadige en tevens bevooroordeelde kritiek aan slechts weinige letterkundigen moeds genoeg kon laten, zich op de baan te wagen? — Maar ik zou mij met herinneren, hoe ik u nog onlangs aan de kritiek bitter hoorde verwijten, dat hare ophakkerige toon verwoestend en moorddadig was; — niet de toon was, die haar volgde, levenwekkend, ontwikkelend, vormend! Of zou het u nog eerst moeten bewezen worden, eer gij het mij toespeldt, dat er iets gewigtigs op handen is, iets dat veel beslissen moet, naar welk onbekend en raadselachtig heilmiddel het volk den blik heenwendt, wanneer het of in geslagd is, zich voor een' omzien der slaperige oogden uit te vrijven? — Maar gij heept te juist waar, om niet het toekomstig oogenblik voor te gevoelen, en gij leeft te veel onder het volk, om niet te weten, naar welke zijde het herenstaart. En was dit het geval niet, kon het zijn, dat gij zoozeer vreemdelling waart in uw eigen land, om de betekenis der geuwend uitgebrachte verzuchtingen der natie niet te begrijpen — ik blijf van het politieke en bepaal mij tot het litteraire terrein, en goef u dan ook daarom voor mijn beweren geen ander bewijs dan dit, dat politieke beschouwingen nog met de meeste graagte worden gelezen; dat de goede, zuiver litteraire tijdschriften het hard hebben te verantwoorden, en dat de meeste van dezen, wier roeping oorspronkelijk bloot letterkundig was, zich thans met de letteren nagenoeg niet inlaten, maar te ijveriger zich met de politiek afgeven.

Doch stemmen wij omtrent al deze punten overeen, — zult gij evenzeer mijne daaruit af te leiden gevolgtrekkingen beamen? Waar het nationaal gevoel niet vurig is, waar geestdrift niet de harten ontgloeit voor datgene, wat de natie, als zoodanig, onderscheidend kenmerkt; waar een ieder in zijne eigene belangen is afgesloten en allen niet vereenigd zijn in liefde voor één doel, tot welks vervulling aller krachten zamenwerken; daar kan, dunkt mij, geene letterkunde gevonden worden. De letterkunde drukt de maatschappij uit; en is deze lusteloos en krachteloos, de vorm; waarin zij zich uitdrukt, — het kan niet anders! — zalftsch zijn en zonder karakter. Gij werpt mij mogelijk tegen, dat wij intusschen niet geweest zijn zonder tal van letterkundigen, dat ik zelf onder dezen namen erken van uitstekende verdiensten. Het is zoo, — aan letterkundigen, aan uitmuntende zelfs heeft het ons in de laatste jaren niet onthroken. Let echter wel op, dat er niet de minste overeenstemming in hunne voortbrengselen is op te merken; dat daar niet de minste eenheid van beginsel en doel aan ten gronde ligt. Hunne arbeid heeft niets gemeenschappelijks, maar is bloot individueel. Slechts eenmaal werd daar eene uitzondering op gemaakt, in de dagen namelijk der: »Op, op's", der: »Zegt, zegt waarheen ontzinde Belgen!" — doch toen was ook het nationaal gevoel ontwaakt en ontgloeit ter bescherming en verdediging van den vaderlandschen grond. Toen evenwel spoedig daarop die gloed was getemperd, was ook even spoedig de band ontbonden, welke onze letterkundigen voor eenige dagen omsloten had gehouden, en elk keerde naar zijne haardstede weer, om op minder of meer verdienstelijke wijze de afzonderlijke taak voort te

zetta, welke aard door elk individuele opvatting was bepaald. Met welk gevolg? Wat het *genus irritabile vatum*, wat de auteurs betreft — ieder hield natuurlijk zijne opvatting; zijne behandeling voor de schoonste; en najverig op de vruchten van zijnen geest, kon hij die eens anderen niet onder de oogen krijgen zonder er één ictwat op te smalen. En wat het publiek betreft, het publiek, dat het gretigst, laat ik liever zeggen, dat alleen luistert naar hetgene het verstaat, — het vond eene afspiegeling, eene veredelde afspiegeling van zijn inwendig leven in menig voortreffelijk litterair gewrocht terug; doch zod middelmatig was veeltijds de voorstelling van zijn zielsgevoel, dat zijne al niet zeer hoog gestemde sympathie voor hollandsche letterkunde gansch en al werd uitgedoofd. Voeg daar nu nog bij als eene andere aanleiding tot het vermoren van de laatste overblijfsels dier sympathie, dat de zenuwprikkende en kittelende voortbrengselen der latere buitenlandsche, vooral der heden-daagsche Fransche romantiek voor een ontzenuwd en magteloos gevoel smakelijker voedsel was, dan de laauwe en waterige vruchten, door het merendeel onzer letterkundigen opgedischt, — en het is duidelijk, dat ons publiek zich al meer en meer aan de beoefening onzer vaderlandsche letteren moest onttrekken, R.

(Het slot in het volgend nummer.)

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGEMENT, Op Maandag 30 November, 's avonds ten 5 ure.

- No. 1. Een Huis en Erve, Keizersgracht, No. 6284; Notaris Leefkens.
2. Eene Grafstede in de N. Z. Kapel, No. 540; Notaris Leefkens.
3. Een Huis en Erve, Prinsengracht, No. 5509; Notaris Pouw.
4. Een Huis en Erve, Raamstraat, No. 6392; Notaris Pouw.
5. Een Huis, met Boven- en Benedenwoningen en Erve, Buiten-Brouwerstraat, No. 5866; Notaris Pouw.
6. Een Huis, met Benedenwoning en Erve, Rottens-Armsteeg, No. 4952; Notaris Pouw.
7. Een Huis, Tuin en Erve, met Bovenwoningen, Linden-gracht, No. 6008; Notaris Baak.
8. Twee Huizen, met Bovenwoningen en Erven, Palmstraat, No. 1055; Notaris Baak.
9. Een Huis, Achterhuis en Erve, 2de Goudsbloemdwarstraat, No. 348; Notaris Baak.
10. Een Loods en Erve, Karthuizerstraat, No. 5293; Notaris Baak.
11. Drie Achterhuizen, Bovenwoningen en Erve, Tuinstraat, No. 1, 2 en 3; Notaris van Vianen.
12. Een Huis, Tuin, Plaats en Erve, met Bovenwoningen, Lindenstraat, No. 8827; Notaris van Vianen.
13. Een Huis, Achterhuis en Erve, Bloemstraat, No. 2616; Notaris M. J. J. Laar.
14. Een Huis, Plaats, Achterhuis, Bovenwoningen en Erve, Nieuwe Lohestraat, No. 31 en 32; Notaris Metzelaar.
15. Een Huis, Bovenwoning, Achterhuis, Plaats en Erve, Wijkhuistraat, No. 74; Notaris van Vianen.
16. Een Huis en Erve, met Benedenwoning, Kleine Wittenburgerstraat, No. 878; Notaris van Vianen.
17. Een Huis, met Benedenwoning, Tuin en Erve, Reguliersgracht, No. 5351; Notaris van Riet.
18. Een Huis, Achterhuis, Pakkelders, Bovenwoningen en Erve, Keizerstraat, No. 3433; Notaris Zubli.
19. Een Huis en Erve, met Boven- en Benedenwoningen, Brouwersgracht, No. 5576; Notaris Zubli.
20. Een Huis en Erve, met Bovenwoning, Egelantierstraat, No. 3984; Notaris Zubli.
21. Een Huis, met Bovenwoning en Erve, 3de Egelantiersdwarstraat, No. 4268; Notarissen Houtman en Franke.
22. Een Huis en Erve, 2de Lauriedwarstraat, No. 1667; Notarissen Houtman en Franke.
23. Een Huis, met Onderwoning en Erve, Lijnbaansgracht, No. 5286; Notarissen Houtman en Franke.
24. Een Huis, met Onderwoning en Erve, Lijnbaansgracht, No. 5287; Notarissen Houtman en Franke.
25. Een Fabriek Gebouw, met Paardenstalling en dubbel Erf, Weesperstraat, No. 6356 en 6357; Notaris van Praag, enz.
26. Een Huis en Erve, Boomedwarstraat, No. 5277; Notaris Clausing.

AMERTYPIEN.

Bij H. H. VAN ROMONDT, Boekhandelaar te Utrecht, is van de Pers gekomen en alom te bekomen:

A. J. VAN BENNEL, R. K. Priester, SYMBOLIEK of vergelijkende verklaring der Godsdienstige geschildpunten tusschen Katholijken en Protestanten, naar derzelver belijdenisboeken. Het Hoogduitsch van J. Buthmann vrij gevolgd. f 6.—

DE ZIEL, TOT GOD OPGELEID door godvruchtige lezingen, enz., enz., naar het Fransch van Baudrand. f 1,80

FEEST- EN GELEGENHEIDS-LEERREDENEN, 2de zestal. f 1,80

ALESSANDRO MANZONI, DE ZEDELEER der R. Kerk, naar het Italiaansch. f 3.—

J. A. ALBERDINGK THIJM, DE KLOK VAN DELFT - 2,45

DRIE GEDICHTEN - 1,25

GODGEWIJDE ZANGEN, naar het Engelsch van Thomas Moore. f 1,30

Redevoeringen, gehouden over het WETBOEK VAN STRAFVORDERING, enz., enz., met eene Voorrede van Jonkhr. Mr. A. M. C. VAN ASCH VAN WIJCK. f 2.—

G. W. FINK, Musikale Spraakleer of Theoretisch-Practisch onderrigt in de TOONKUNST, uit het Hoogduitsch, f 1,50

G. DORN SIEFFEN, GRIEKSCHE SPRAAKKUNST, 2e druk. f 2,90

Bij den Uitgever dezer Courant zijn onder meer anderen de volgende werken te bekomen:

ALMANACH PITTORESQUE pour 1847. f —,30

ALMANACH DE BELGIQUE pour 1847. " —,30

JAARBOEKJE voor TIJD en EEUWIGHEID voor 1847. " —,30

J. J. DE SMET. GESCHIEDENIS van BELGIEN, 2 deelen. " 3,25

GAUME. MANUEL des CONFESSEURS. " 1,75

BOURASSÉ. ARCHEOLOGIE CHRÉTIENNE ou précis de l'histoire des Monuments, religieux du moyen âge, 1 vol, in 8vo. avec figures. " 1,75.

Ook kan men bij gemelden Uitgever intekenen op het werk, getiteld:

THESAURUS LIBRORUM REI CATHOLICAE.

Handbuch der Bücherkunde

gesammte Literatur des Katholicismus

UND

zunächst der katholischen Theologie.

Prospectus.

Unter obigem Titel und nach umstehender Probe erscheint im Verlage des Unterzeichneten ein Werk, das dem oft gefühlten, wenn auch nicht immer geäußerten Bedürfnis und in der That! eines neuen Wegweisers auf dem grossen Literaturfelde der *katholischen* Gottes-Gelchsamkeit und des Katholicismus — in seinen überirdischen und seinen weltlichen Beziehungen — überhaupt entsprechen soll, und dessen Verfasser und Redacteurs als fleiszige Beobachter der Strömungen der neuesten Literatur, Zeit- und Geschichts-Erscheinungen, wie auch der stillern, ruhigen Vorzeit Freunde und Kenner, gerne dem Wissen und Belehrung Suchenden zum Führer dienen wollen, auf dem unabschbaren Marke der alten und neuen Bücherwelt.

Denn seit den Tagen *Idephons Schwarz's*, des gelehrten Benedictiners und Verfassers eines sehr renommierten, literarischen Handbuches, ist der katholische Theolog ohne andere Hilfsmittel der Orientirung geblieben, als bloße Kirchenblätter oder lüdenhafte Literaturzeitungen ihm abgeben konnten; oder wenn er nicht aus beliebigen Citaten in, nicht Jedermann vor Augen liegenden *monographischen* Werken der Theologie, oder gar aus polemischen Parteiblättern und dem meist nur Ascese und practische Seelsorge im Auge habenden öffentlichen Buchhändler-Anzeigen und aus den halbjährigen Bücherkatalogen des protestantischen Leipzigs — bei aller vollkommenen Genauigkeit derselben für uns Katholiken dennoch *unvollständig* — seine wissenschaftliche Kenntnissnahme der katholischen Literatur nothdürftig schöpfen und mühsam heraussuchen wollte.

Diesem Miezstande soll unser *Handbuch der katholischen Bücherkunde* fortan abhelfen. In leicht übersichtlicher *alphabetischer* Ordnung wird es eine gedrungene Zusammenstellung, eine Gesamtübersicht der Productivität der *Katholiken* und ihrer Geistes- und Sinnesgenossen liefern, wie die Protestanten deren an dem trefflichen Werken eines *Winer*, *Erach* (*Böckel*), *Fuhrmann* und *Goldhorn* längst besitzen. Und was die encyclopädisch-systematische völlige Übersichtlichkeit der Literatur Jener betrifft, so soll auch unser neues bibliographisches Unternehmen am Schlusse des Ganzen, durch zweckdienliche *Sachregister* und Recapitulation der Materien und Disciplinen ein solches bequemes Hilfs-, Hand- und Nachschlagbuch bilden und darstellen. Zweierlei Zwecke muszten Verfasser wie Verleger leiten: erstens *literarisch-wissenschaftliche*, zweitens *buchhändlerisch-merkantische*, Nachweisung des Gang- und Brauchbaren, die Wissenschaft und das Bedürfnis des Tagelbens Beachtendes zu bringen, darum auch für das Bedürfnis des Buchhändlers und Antiquars, des Sortimentisten, gleichwie des *Verlegers* Sorge getragen worden ist.

Dem Obigen habe ich noch zuzufügen, dass das Manuscript soweit vollendet ist, um Ende October den Druck beginnen zu können; eine Unterbrechung ist nicht zu befürchten.

Diese wissenschaftliche Abtheilung wird den Umfang von 20—22 Bogen nicht überschreiten, und der festgesetzte Preis von 6 kr. oder 2 Sgr. per Bogen ist in Anbetracht des höchst schwierigen Satzes gewisz auf die niedrigste gestellt. Ein hübsches Maschinenpapier ist für die gewöhnliche Ausgabe gewählt worden, doch ist die Vorsorge getroffen, dass Exemplare auf starkem Schreibpapiere mit breitem Rande besorgt werden können, wenn die Bestellungen hierauf früh genug eintreffen.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENBUYSSEN, Drukker en Uitgever.